

Moet ons land ingaan op het aanbod van Zwitserland om het bankgeheim te gedogen in ruil voor een belasting op Belgisch spaargeld dat in het Alpenland is geparkeerd? De discussie verdeelt de meerderheid. Maar hoe zit het Zwitserse Rubik-akkoord nu precies in elkaar?

Een eenmalige belasting in ruil voor anonimiteit

Achtergrond Vijf vragen en antwoorden over het Rubik-akkoord

1 Wat is een Rubik-deal?

Sinds 1 juli 2005 verplicht de Europese Spaarrichtlijn de lidstaten ertoe om te melden hoeveel interesten hun banken uitbetalen aan niet-ingezetenen. Onder meer voor Zwitserland geldt voorlopig nog een uitzondering. Zwitserland staat echter steeds meer onder druk om bankgegevens van inwoners van andere landen door te spelen. Omdat het land vreesd daarvoor heel wat klanten kwijt te spelen, stelt ze een alternatief voor. In ruil voor het behoud van anonimiteit onderhandelt ze een bilateraal akkoord.

De landen waarmee het zo'n akkoord sluit, krijgen in ruil belastinginkomsten op basis van de daar geparkeerde bedragen.

Zwitserland neemt daarbij de rol van belastingontvanger op zich, die de geïnde bedragen doorstort naar de belastingdiensten van die lidstaten.

Verscheidene landen gingen al in op het voorstel, waaronder Duitsland, Oostenrijk en het Verenigd Koninkrijk. Met Griekenland is een akkoord zo goed als rond, en ook Italië is onderhandelingen gestart. Met elk land worden verschillende tarieven en formules gehanteerd, afhankelijk van de bedragen die inwoners van die landen hebben uitstaan in Zwitserland. De eenmalige heffing varieert van 15 tot 41 procent.

Voor ons land zou er een voorstel op tafel liggen van 34 procent, wat België een eenmalige opbrengst van rond de 10 miljard euro zou kunnen opleveren. In budgettaire moeilijke tijden een aantrekkelijk voorstel, zeggen voorstanders. Tegenstanders opperen dat aangezien de anonimiteit van de beleggers behouden blijft, het onmogelijk te controleren valt of de gestorte bedragen overeenstemmen met de echte opbrengsten.

De bankkluis van Wegelin & Co. in Sankt Gallen, Zwitserland. In de Zwitserse kluisen zou 30 miljard Belgisch geld verborgen zitten.

© GAETAN BALLY / IMAGEGLOBE

2 Betekent dit dat Belgen in Zwitserland geen belastingen meer moeten betalen?

Neen. Naast die eenmalige heffing op het spaarbedrag, komt er ook jaarlijks een zogeheten bronbelasting van 25 procent op de roerende inkomsten van de Belgische klanten. Die inkomsten worden dan ook doorgestort naar ons land. De Belg die een spaarrekening heeft openstaan in Zwitserland, koopt bijgevolg zijn anonimiteit af met de eenmalige heffing, en een jaarlijkse belasting op de inkomsten op zijn rekening. De roerende voorheffing zou met 25 procent in de buurt liggen van wat ons land voor ogen heeft bij zijn fiscale hervormingen.

3 Waarom zouden ze dan in Zwitserland blijven?

Ten eerste: anonimiteit. Wie in Zwitserland geld heeft geparkeerd dat aan het zicht van de Belgische fiscus is onttrokken, kan daar goede redenen voor hebben. Denk maar aan zwart geld, of geld uit criminele activiteiten. Een tweede reden die fiscalisten aanhalen is dat die overeenkomst rechtszekerheid biedt, zowel op fiscaal als strafrechtelijk vlak. In België verandert de belastingwetgeving regelmatig. Daardoor wordt een rechtsonzekerheid gecreëerd. Ook de fiscale regularisatie in ons land, waarbij een akkoord wordt gesloten met de fiscus om zwart geld te repatriëren, vertoont tekortkomingen.

4 En wat als ze hun geld uit Zwitserland naar België willen brengen?

Wie geen zin heeft in die eenmalige heffing, kan zijn geld op een Belgische spaarrekening zetten, of investeren in de Belgische economie. Maar dan verliest de rekeninghouder wel zijn anonimiteit. Als dat geld in Zwitserland niet gecontesteerd is, is er geen probleem. Voor zwart geld kan de weg van de regularisatie bewandeld worden. Crimineel geld is uiteraard wel problematisch, want dan dreigt gerechtelijke vervolging. Critici zeggen dan ook dat het enkel dergelijke gecontesteerde spaartegoeden zullen zijn die in Zwitserland zullen blijven.

5 Of kan de Belg gewoon zijn geld naar een ander belastingparadijs verhuizen?

Dat is uiteraard ook altijd mogelijk. Kapitaal is mobiel, en wie liever geen vragen krijgt over de herkomst van zijn kapitaal zoekt de beste oorden op. De OESO heeft zelfs een lijst van dergelijke belastingparadijsen opgesteld. Daarop namen als pakweg de Bahama's, de Kaaimanlanden, Jersey of het eiland Man. Het kan ook minder exotisch: Zwitserse banken beschermen nu al hun klanten door het geld door te sluizen naar een filiaal in Hongkong, hekelan critici. (LID)

PRO Rubik-akkoord

Luk Van Biesen (Open Vld)
'We moeten elke euro proberen terug te halen'

Volgens Kamerlid Luk Van Biesen (Open Vld) zou België "gek zijn om het voorbeeld van Duitsland en de andere Europese landen niet te volgen en het Zwitserse Rubik-voorstel zomaar te weigeren". Van Biesen is honderd procent voor een akkoord met Bern. "Ik vind dat we ten minste de onderhandelingen met Zwitserland moeten opstarten. En dan ook proberen een akkoord te sluiten", reageert hij.

Van Biesen vindt het dom om "door principiële redenen te beginnen twijfelen over de eventuele onderhandelingen". "We moeten hier en nu resultaten boeken", klinkt het uitdrukkelijk. "Hoe is onze situatie? Hebben we geld te veel in ons land? Is het

ren? Iedereen kent onze moeilijke budgettaire toestand. We moeten elke euro proberen terug te halen."

Een Rubik-akkoord is daarvoor een ideaal middel volgens de liberaal. "Ik steun het idee van minister Didier Reynders om een debat te organiseren over het Zwitserse voorstel in het parlement. Kijk: België is de Verenigde Staten niet (*de VS verzetten zich, net zoals de Europese Unie, tegen de bilaterale akkoorden, BUX*). Vergelijkingen maken met hen levert niets op. Zij staan momenteel veel sterker dan ons. Het is duidelijk: als zowel Duitsland als het Verenigd Koninkrijk een Rubik-akkoord aanvaarden

Luk Van Biesen:
'Als zowel Berlijn als Londen een Rubik-voorstel aanvaarden, waarom zou België dan nog twijfelen?'

Dirk Van der Maelen:
'Waarom zouden grote kapitaalbezitters

CONTRA Rubik-akkoord

Dirk Van der Maelen (sp.a)
'Wat we nodig hebben, is het uitwisselen van gegevens'

Kamerlid Dirk Van der Maelen (sp.a) kant zich resoluut tegen het sluiten van Rubik-akkoorden. "Ze gaan lijnrecht in tegen afspraken die in de EU en zelfs binnen de G20 zijn gemaakt. Wat we nodig hebben, is het uitwisselen van gegevens. De Zwitserse overheid moet informatie over het geld dat buitenlanders daar hebben geparkeerd doorspielen aan de fiscus van de landen waar ze wonen."

Hiermee instemmen staat volgens de Vlaamse socialist gelijk met een nieuwe operatie fiscale amnestie. "De tendens is er een om tot meer internationale samenwerking te komen. Ik snap niet waarom die grote kapitaalbezitters dan moet toelaten hun

is. "Je hangt volledig af van de goodwill van de Zwitserse banken om de informatie door te spelen. Het zou zijn alsof je de maffia zou laten bepalen hoe de politiek de grote criminaliteit gaat aanpakken. Dergelijke akkoorden gaan trouwens nooit zoveel opbrengen als iedereen verwacht. Er zijn al verhalen verschenen over Zwitserse banken die het geld van hun klanten naar filialen in Singapore en Hongkong doorsluizen.

Het sp.a-Kamerlid ziet meer heel in de aanpak van Amerikanen. "Zij hebben gewoon een wet gestemd. Als de Zwitsers niet mee willen werken met het uitwisselen van informatie, mogen ze niet langer